

Hiteles Pólika

Kovács Apollónia életét feldolgozó színdarab címszerepét próbálja Jónás Judit, kerületünkben élő színművész, akit Szabótelepi otthonában kerestünk fel. A közelgő bemutatóról, a legendás énekesnőről és Pesterzsébetre költözéséről beszélgettünk.

A perzselő napsugarak elől a kerti asztal fölé boruló napernyő alá húzódtunk. A kertecskét belengte a frissen nyírt gyepek illata és a vendégház paraszttálon pihenő házikolbász és töpörtyű inycsiklandozó füstszaga. Igazi falusi idill, felújított házikóval, a nagyvárosban. Kinyújtóztunk a fonott karosszékekben, csatlakozik hozzánk Judit párja, színházi alkotótársa, D. Horváth Károly, hogy a tragikus sorsú Kovács Apollóniáról beszéljünk. A több mint egy esztendeje Erzsébeten élő Jónás Judit, aki a Cinka Panna Cigány Színház vezetője, koprodukcióban a Magyarországi Szerb Színházzal készül megéleveníteni az énekesnőt, a darab szerzője, Ruzs Milán rendező irányítása mellett.

– Még nem tartok ott a szerepben, hogy magamat és Apollóniát össze tudjam gyúrní – vallotta be a Domján Edit-díjas, Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével kitüntetett színésznő.

Megkértem, meséljen Kovács Apollóniáról, azaz Pólikáról.

– Pólika Erdélyben született, megjárta Auswitzet, ahonnan szülei nélkül tért Magyarországra, ahol nevelőintézetbe került. Az eredeti cigánydalokat Erdélyből hozta magával az anyaországba. Férjhez ment Grabócz Miklós népdalgyűjtőhöz, a

Magyar Rádió népdal- és népdalműsor-szerkesztőjéhez, miközben szerelmet táplált Horváth Pista énekes iránt, aki azonban nem a gyengébbik

nemhez vonzódott. Repertoárján autentikus magyar cigánydalok és nóták egyaránt szerepeltek. Öt esztendővel ezelőtt, elfeledve, öregek otthonában hunyta le szemét örökre – mesélte, hozzátéve: – Az életrajzi előadásban természetesen számos ismert dal hangzik majd fel, még hozzá élőzenei kísérettel.

Judit vágya, hogy – mint fogalmazott – a nézőkkel „együtt beszélve” mutassa be egy kislány sorsát a világtörténelemben, amely nehézsorsú művészé változtatta.

– Mindig a nézők szemébe kell nézni, ők pedig nézzenek vissza rám, jól, vagy rosszul, annak megfelelően, hogy jó voltam-e, vagy sem – jelentette ki, majd leszögezte: másképp nem lehet színházat csinálni, másként az csak manír.

– Miért éppen a Szerb Színházzal vették műsorukra a roma származású énekesnő sorsát feldolgozó darabot?

– Minden nemzetiségnek követni kellene a Ruzs Milán vezette társulat példáját – magyarázta Judit. – Ezért megyek én is utána.

A nagyobbik fia unszolására költözött a – valljuk be, élhetetlen – Rákóczi útról Erzsébetre, ahol a békes környéken álló csendes házrészst szintén Valentin találta édesanyja és öccse, a súlyosan autista Olivér számára.

– Nem magam miatt, a gyerek miatt, neki kell ez a kert a hintaágygyal – mutatott körbe a naplementében fürdő otthonán.

Ditzendy